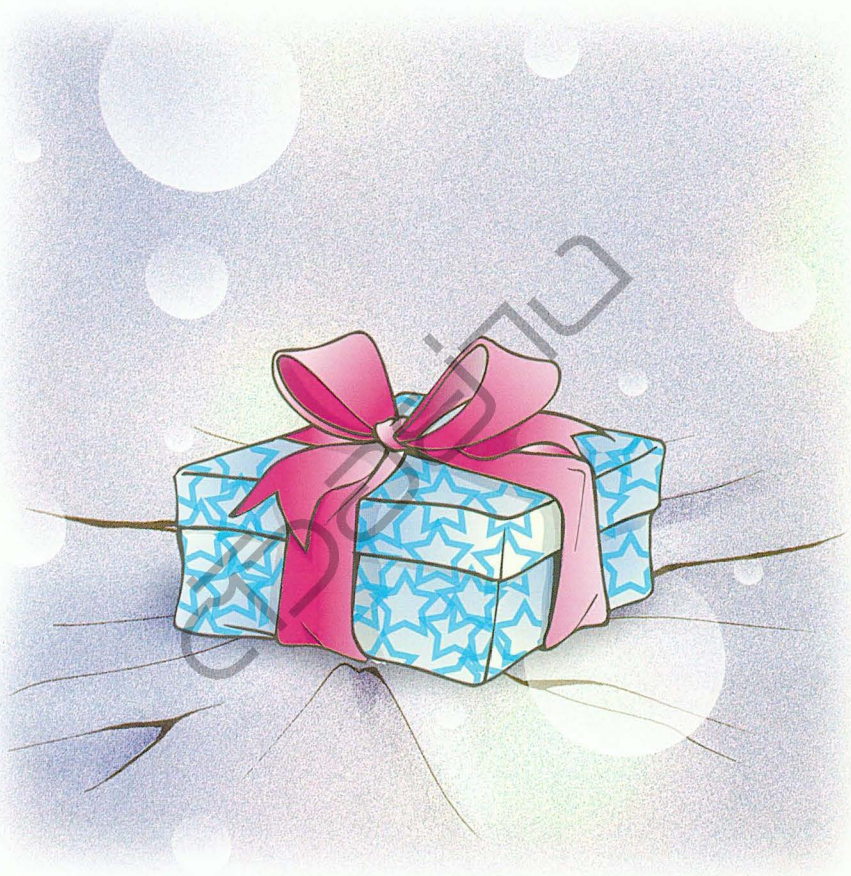


หนูไม่อยากอ่านหนังสือ

Melissa





To my loving parents
who taught me how to read and love books



คำนำ

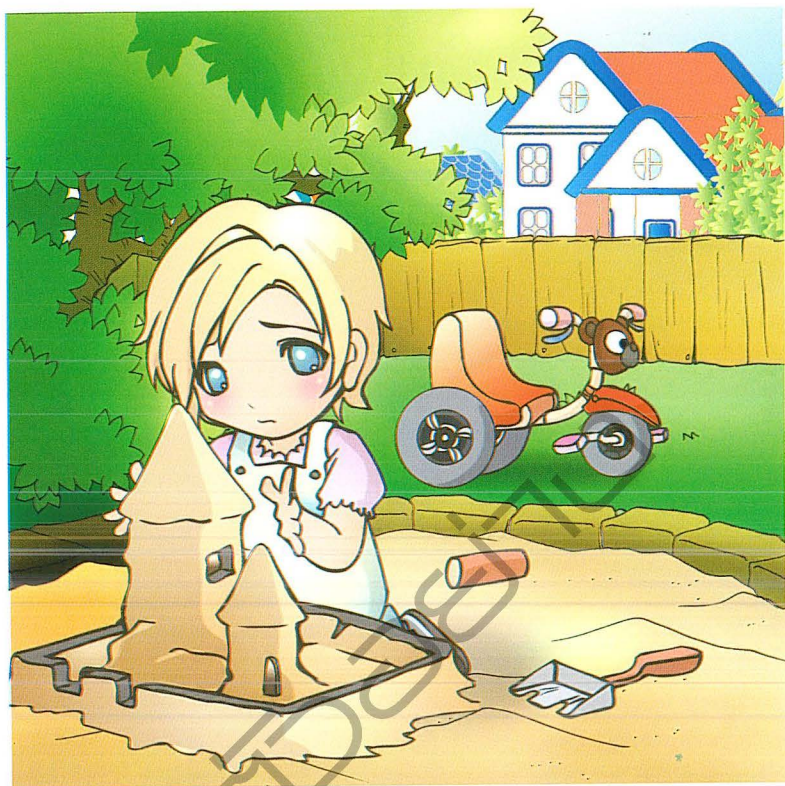


ปัจจุบันนี้นักเขียน และสำนักพิมพ์ต่างๆ ได้ผลิตหนังสือนานาชาติออกมาอเนกอนันต์ทุกชนิด แต่หากมองไปในด้านผู้บริโภคแล้วจะพบว่า คนไทยเรานั้นอ่านหนังสือน้อยมากหากเทียบกับประเทศอื่นๆ การรัก การอ่านนั้นจะต้องเริ่มปลูกฝังตั้งแต่ในวัยเด็กผู้เขียนอยากจะเป็นอีกแรงหนึ่งที่จะส่งเสริมให้เด็กไทยรักการอ่าน มากยิ่งขึ้นจึงได้เขียนหนังสือเรื่อง ‘หนูไม่อยากอ่านหนังสือ’ เล่มนี้ขึ้นมา ผู้เขียนหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะมีส่วนช่วยให้เด็กไทยเปลี่ยนทัศนคติต่อหนังสือที่ว่า หนังสือเป็นสิ่งไม่น่าสนใจเท่ากับการดูโทรทัศน์ เล่นคอมพิวเตอร์ หรือคุยโทรศัพท์ เพราะหนังสือนั้นเต็มไปด้วยตัวอักษรมากมาย อีกทั้งหนังสือส่วนใหญ่มักจะเป็นเล่มหนาๆ ร้อยหน้า เห็นเพียงแค่ครั้งแรกก็อาจจะรู้สึกเบื่อ หรือท้อ ตั้งแต่ยังไม่ได้เริ่มอ่านแล้ว และนี่จะเป็นเหตุผลหนึ่งที่หนังสือส่วนใหญ่ทำหน้าที่ได้เพียงแค่ประดับชั้นหนังสือ ให้ดูน่ามากระ

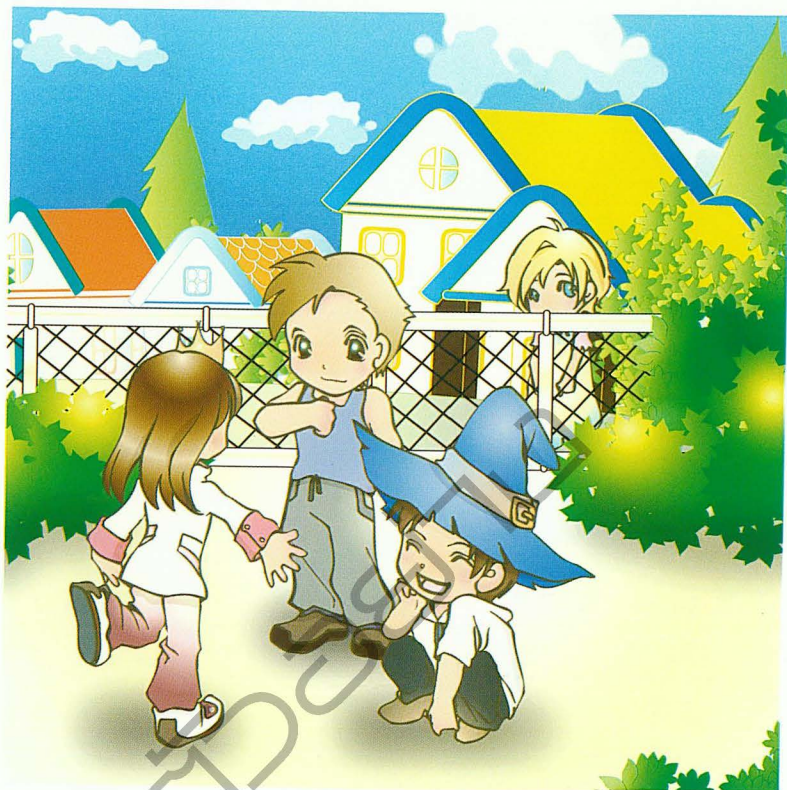
อันที่จริงแล้ว หนังสือทุกเล่มล้วนแต่มีประโยชน์ทั้งนั้น เพราะนักเขียนทั้งหลายได้ใช้เวลาให้ความตั้งใจ และถ่ายทอดความรู้ที่ตนเองเหล่านั้นมีอยู่เพื่อบอกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยใช้หนังสือเป็นสื่อกลางผู้เขียนไม่อยากปล่อยให้ความรู้ของเหล่านักเขียนทั้งหลายต้องเสียเปล่าจึงอยากให้ลองเปิดหนังสืออ่านดูสักเล่ม ท่านก็จะพบว่าความรู้และข้อคิดดีๆ หลากหลายแม้คนที่ขี้เกียจอ่านในนั้นมันมหาศาลเพียงใด หนังสือก็เปรียบ ได้กับประตูบานหนึ่งซึ่งสามารถนำเราไปพบกับความรู้ที่แปลกใหม่ต่างๆ นานา อีกทั้งยังเปิดโลกทัศน์ของเราให้กว้างขึ้นหนังสือมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านได้มองเห็นโลก คิดและวิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆ ได้ในมุมที่ต่างออกไป ความรู้ บากเรียน ข้อคิด และคำสอนต่างๆ ในหนังสือคือเป็นหัวใจสำคัญ ที่จะช่วยขัดเกลาให้ผู้ที่อ่านเป็นคนที่มีคุณภาพ ในสังคม

ตามสถิติแล้ว เด็กต่างชาติอ่านหนังสือมากกว่าเด็กไทยหลายเท่า ฉะนั้นความรู้ที่พวกเขามี อีกทั้งความคิดความอ่านก็ย่อมกว้างกว่าเด็กไทย ในโลกปัจจุบันที่มีการแข่งขันสูงขึ้นเรื่อยๆ หากเด็กไทยยังคงละเลยการอ่านหนังสือ ไม่แสวงหาความรู้และจำกัดขอบความคิดของตนเองอยู่ที่เดิมอย่างที่เป็นอยู่เช่นทุกวันนี้ ในขณะที่เด็กต่างชาติกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้จากหนังสือเพื่อที่จะพัฒนาวิสัยทัศน์และความคิดของเขาให้กว้างขึ้น อนาคตของเด็กไทยและประเทศของเรานั้นคงไม่สวยงามเท่าไรนัก เพราะเด็กในวันนี้จะต้องเป็นกำลังของชาติต่อไปในอนาคต หากเด็กเหล่านี้ไม่ค่อยแสวงหาความรู้แล้วพวกเขาก็จะไร้ประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศของเรา ทั้งนี้และทั้งนั้นเด็กๆ จะรักการอ่านได้มากน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับปลูกฝังของผู้ปกครองด้วย

Melissa



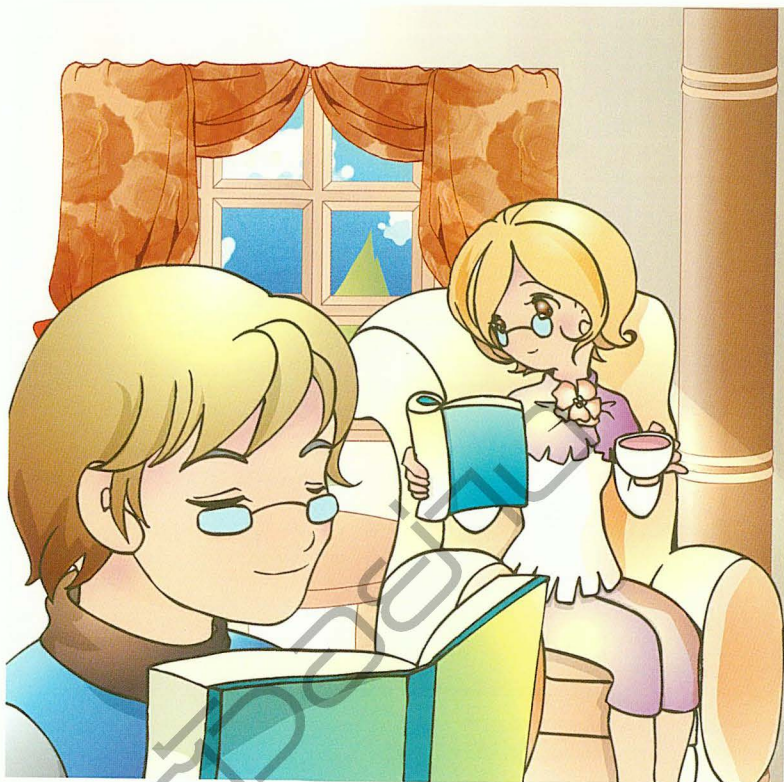
มีเด็กผู้หญิงคนหนึ่งชื่อซันนี่ ซันนี่เป็น
เด็กหน้าตาน่ารัก เธอชอบวิ่งเล่นในสนามหญ้า
หน้าบ้านของเธอบางครั้งเธอก็จะปั่นจักรยาน
เล่นรอบๆ หมู่บ้าน แต่ทุกๆ ครั้ง
ซันนี่จะอยู่คนเดียวเพราะเธอไม่มีเพื่อนเลยสักคน



บางวันที่ฉันปั่นจักรยานผ่านสนามเด็กเล่นในหมู่บ้าน
เธอจะเห็นเด็กๆ รุนราวคราวเดียวกับเธอ
เล่นเป็นตัวละครต่างๆ ในนิทานหรือเทพนิยาย
มีทั้งเจ้าหญิง เจ้าชาย นางฟ้า อัศวิน ชาวนา
แม่มด และคนแคระ



ถึงแม้ฉันนี่อยากจะเล่นกับพวกเขามากแต่เธอ
ก็ไม่ว่าจะเล่นเป็นอะไร นั่นก็เพราะว่าฉันนี้
ไม่เคยอ่านหนังสือหรือนิทานเรื่องไหนเลย
เธอไม่ชอบอ่านหนังสือ และยิ่งกว่านั้นเธอยัง
เกลียดหนังสือมากอีกด้วย



พ่อและแม่ของชั้นนี้เป็นเจ้าของร้านหนังสือเล็กๆ
แห่งหนึ่งในหมู่บ้าน และพวกเขาก็ชอบอ่านหนังสือ
มากอีกด้วย ทุกวันหลังเลิกงานจากร้านหนังสือ
พวกเขาจะนั่งอ่านหนังสือ
อยู่บนโซฟาในห้องรับแขกทุกๆ ดื่นก่อนนอน



ในวันหยุด เมื่อฉันนี้และพ่อแม่ไปเที่ยวในตัวเมือง
พวกเขามักจะ แวะดูร้านหนังสือใหญ่ๆ
ก็มีแต่ฉันนี้เท่านั้นที่รออยู่ ไม่ยอมเข้าไปในร้าน
ฉันนี้ไม่เข้าใจว่าทำไมพวกเขาถึงชอบหนังสือมาก
บางครั้งเธอก็รู้สึกน้อยใจเมื่อพ่อแม่ไม่มีเวลา
เล่นกับเธอเลย นั่นคือเหตุผลที่ทำให้เธอเกลียดหนังสือ



คำนิยม

Melissa ได้แต่งหนังสือน่ารักฉบับนี้ “หนูไม่อยากอ่านหนังสือ” ขึ้นมาด้วยแรงบันดาลใจที่ปรารถนา
 อยากรู้ให้ น้องๆ ทั่วหลายได้เริ่มต้นสร้างนิสัยรักการอ่าน และกระตุ้นให้น้องๆ ทั่วหลายเกิดการเรียนรู้สร้างสรรค์
 การจินตนาการ จากเนื้อหาสาระของหนังสือ โดยมีหญิงน้อยน่ารัก “ซันนี่” เป็นตัวเอก ที่พากย์ก๊วยท่องเที่ยว
 ไปในดินแดนมหัศจรรย์ ในขณะที่เดียวกัน ก็มีสาระของพี่สอนน้องแฝงอยู่ด้วย ในหนังสือน่ารักฉบับนี้

พศ.ดร.พนมพร จันทรปัญญา



The Knowledge Center

นำเสนอหนังสือดี มีคุณค่า

ISBN : 974-94044-5-9



9 789749 404454